

treret sig om de ret strenge Bestemmelser i Folkeforsikringslovens § 41.

Reglerne i § 41 falder i tre Grupper. I Stk. 1 og 2 er givet de almindelige Regler om Rentens Beregning i Tilfælde af Indkomst, i Stk. 3 er for visse specielle Indkomstarter fastsat en særlig Beregningsmaade for Indkomsten, og i Stk. 4 og 5 findes yderligere for visse Indkomstarter en Særregel om ekstra Fradrag i Aldersrenten.

Med Hensyn til Paragraffens enkelte Bestemmelser skal man iøvrigt bemærke følgende:

Stk. 1. Efter Folkeforsikringsloven er det Beløb, der kan oppebæres i Indtægt uden Fradrag i Renten, fastsat til 40 pCt. af Rentens Grundbeløb. Det fradragsfri Beløb foreslaas nu fastsat til 50 pCt. af Grundbeløbet, hvorved opnaas, at det fradragsfri Beløb fremtidig bliver af samme Størrelse som efter Aldersrenteloven af 1922. (Se iøvrigt Aldersrenteudvalgets Betænkning, S. 86 ff.).

Stk. 2. For Indtægtsbeløb udover det fradragsfri Beløb bestemmer Folkeforsikringsloven, at der skal ske Fradrag i Renten med 60 pCt. af de første 500 Kr. og med 100 pCt. af overskydende Beløb. Denne Ordning maa for det første anses for uheldig, fordi det Indtægtsinterval, inden for hvilket der sker Fradrag med 60 pCt., er fastsat til samme Beløb for hele Landet, ligesom Beløbet ikke er prisstalsreguleret, hvilket under de senere Aars stærke Prisstigning har medført en Skærpelse af Fradragsreglerne. For det andet betyder 100 pCt.-Fradraget en absolut Bremse paa Rentenydernes Bestræbelser for at skaffe sig Indtægter udover det fradragsfri Beløb + 500 Kr.

Det foreslaas derfor at afskaffe 100 pCt.-Fradraget og — i Lighed med det oprindelige Forslag til Folkeforsikringsloven — at føre 60 pCt.-Fradraget helt igennem, saaledes at der for al Indtægt udover det fradragsfri Beløb sker Fradrag med 60 pCt. af Indtægten. (Se iøvrigt Aldersrenteudvalgets Betænkning S. 86 ff.).

Stk. 3, Nr. 1. Da denne Bestemmelse indeholder Reglerne for, hvilket Beløb der ved Indtægtsberegningen skal medtages som Indtægt, har man anset det for rimeligt hertil at henføre Reglerne fra § 41, Stk. 3, Nr. 5 og 6, i deres ændrede Formulering. Med Hensyn til Reglen i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3,

Nr. 5, vedrørende Renteberegningen for Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle er renteberettiget, henvises til Bemærkningerne til § 40, Stk. 6. (Se iøvrigt Aldersrenteudvalgets Betænkning S. 116 ff.).

Hvad angaar Reglen i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 6, vedrørende Underholdsbidrag til Børn, bemærkes, at medens den nuværende Bestemmelse kun tillader, at der ved Indkomstberegningen ses bort fra Halvdelen af Underholdsbidraget til Børn, maa det blive en naturlig Konsekvens af Forslagets Udformning af Reglerne om Børnetillæg, jfr. § 40, Stk. 5, at der fremtidig ses helt bort fra saadanne Bidrag, dog ikke udover Enkebørnsbidraget. (Se iøvrigt Aldersrenteudvalgets Betænkning S. 141 ff.).

Stk. 3, Nr. 2. De nugældende strenge Regler om »Formuetillæg« betyder, at den faktiske Formueindtægt, saa snart den overstiger et vist meget beskedent Beløb, fradrages i Aldersrenten med fra 145 pCt. til 300 pCt. alt efter Formuens Størrelse. Dette medfører, at Personer, der har opsparet nogen Formue, faar en mindre samlet Indtægt (af Aldersrente + Formueindtægt) end Personer uden Formue. En saadan Tilstand synes ikke holdbar, idet det maa være et rimeligt Krav til Aldersrentelovgivningens Fradragsbestemmelser, at Indtægt, uanset hvorfra den hidrører, ikke bør kunne fradrages i Renten med mere end 100 pCt. Dette Krav opfyldes af Forslaget, der indfører et »Formuetillæg« paa $\frac{2}{3}$ af Formueindtægten, idet 60 pCt. Fradrag af $\frac{1}{3}$ af Formueindtægten netop er ensbetydende med, at Formueindtægten fradrages med 100 pCt.

Samtidig med denne væsentlige Lempelse af de almindelige Fradragsregler for Formueejere foreslaas Særreglen om Adgang til Nedsættelse af »Formuetillægget« til 2 pCt. for fast Ejendom, som Rentenyderen selv alene bebor, afskaffet, idet der nu ikke længere bestaar samme Anledning til at indrømme saadanne Formuer en Fortrinsstilling.

Medens »Formuetillægget« hidtil har været baseret paa Formuens Størrelse, bliver det efter Forslaget baseret paa Formueindtægten. Man har dog anset det for nødvendigt, at der ved Beregning af »Formuetillægget« i alle Tilfælde lægges en Formueindtægt til